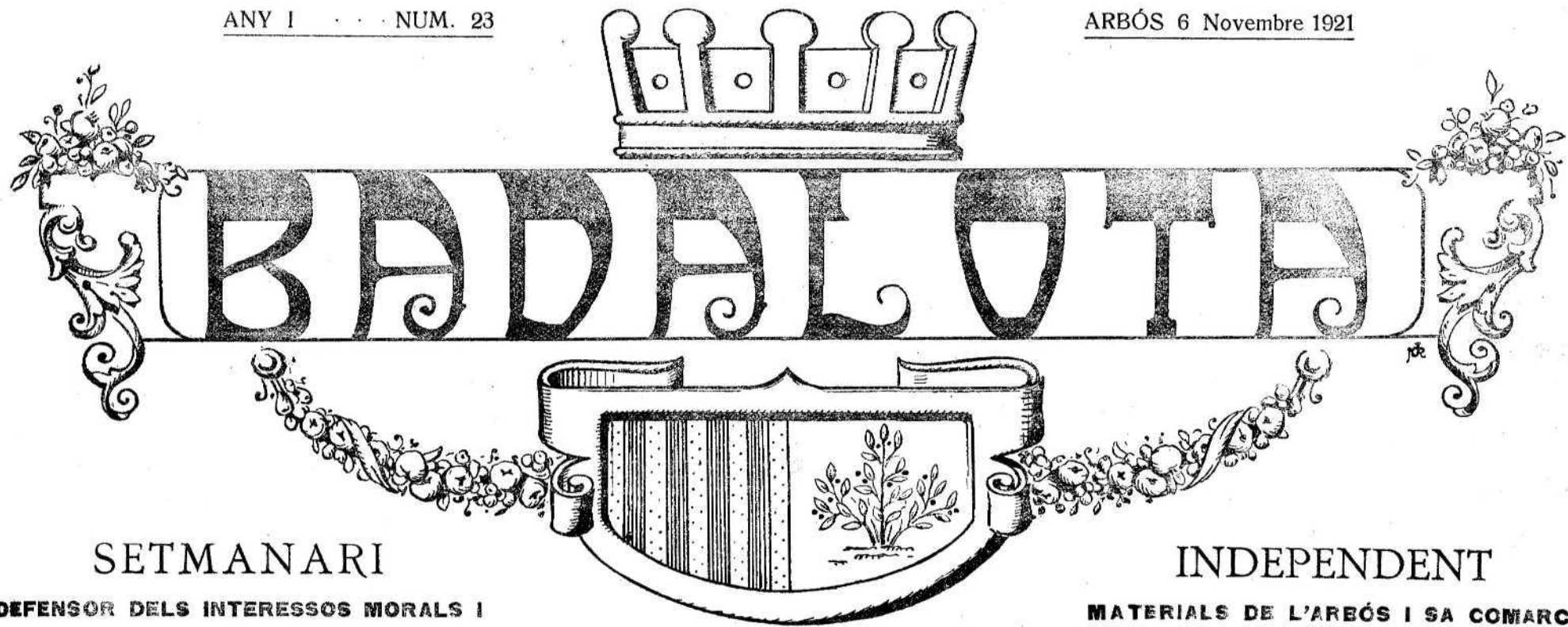

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
 Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
 Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
 A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Negociem tots els cupons venciment 1.er Novembre i el Deute amortitzable al 5 per 100 15 Novembre

BANCA i BORSA Cuidem de tota classe d'operacions de compra i venda

Giros per a totes les plaçes bancaries

COMPTES CORRENTS a la vista i a plas en Pessetes, Francs, Suïssos, Belgues, Dollars, Lires, Marcs i Corones

CAIXA D'ESTALVIS

Dipòsit de Valors en Custodia

Abonem a la vista. . . 3 1/2 per 100
 » a 6 mesos.. 4 » 100
 » a 1 any. . . 5 » 100

A les hores de despatx facilitem canvi sense cobrar comissió.

Admetem, sens cobrar cap comissió, sotscripcions per la nova emissió de OBLIGACIONS DEL TRESOR al 5 per 100 lliure d'impostos

Dr. Francesc Carbonell

METGE DE L'HOSPITAL CLÍNIC

CIRURGIA — MATRIU — VIES URINARIES

Consulta de 1 a 2 i de 7 a 8

Carrer Nou de S. Francesc, 5, pral. Telèfon 361-A

BARCELONA

Catalanitzem els infants!

Catalanitzem els infants!

La nostra pàtria serà mestressa de ella mateixa, quan tots els seus fills tinguin plena consciència de que són catalans; quan sàpiguen que són fills d'una terra que, un temps, regí sa pròpia vida i que més tard perdé la llibertat i que no ha reconquerit encara.

Quan tots els catalans coneguin l'història de la Pàtria llur, quan sàpignen quina és aquesta Pàtria, i quins són els seus drets, aleshores, una sola voluntat unirà en un superior i estret lligam els fills de Catalunya, i es manifestarà forta, i equívoca, i potent, la decisió d'obtenir per a ella ço que li és degut.

Mes aquesta tasca d'infiltrar en l'ànima de tots els catalans la consciència de la personalitat i dels drets de Catalunya, és una tasca difícil si ha de fer-se amb l'actual generació.

Infiltrar en l'esperit dels homes ja granats de la generació present, idees noves o distintes de les que hom els hi ha imbuït quan eren infants, és tasca difícil i enormement lenta.

I és precis, és indispensable, és urgent, omplir el buit que hi ha als cors i als cervells de la majoria dels catalans, pel que es refereix a la consciència de la nostra personalitat nacional. Perquè és forçós reconèixer que, disordament, avui, els catalans que senten fonament i intensa l'esperit de la Pàtria nostra, no són tots, ni tan sols són la majoria. Són, solament, petits nuclis, minories selectes, escollides, sí; *minories*, però, al fi.

I mentres que els catalans no en siguin de cor, no ens fem il·lusions, Catalunya no haurà la plenitud dels seus drets. Tot el més que podrà esperar, serà l'almoïna d'alguna engruna que li serà retirada a cada pas.

Es necessària, és imprescindible la re-catalanització del nostre poble. I aquesta tasca, deu fer-se,

preferentment, a les escoles al ensems que a la llar, per tal de que els infants, vaigln creixent infiltrat el seu esperit de la idea de la nostra Pàtria. Així, aquests infants, a l'ésser homes, sentiran intensament la personalitat de la Catalunya rediviva.

La definitiva reivindicació dels drets de Catalunya ha de basar-se damunt el fet de la total, absoluta catalanització del nostre poble. Perquè fóra feina inútil l'assoliment de la llibertat política de la nostra terra, si la generació que la obtingués, i les generacions successives, no pujaven amarades de sant amor patri. Fóra feina inútil, perquè, mancadés d'aquest amor, no sabrien servir la llibertat de la Pàtria, i se'ls escaparia de les mans perquè no en coneixerien el valor.

Es, doncs, un deure patriòtic, per a tots els catalans, intensificar la catalanització de la generació que succeirà la nostra. En aquesta tasca, en aquesta creuada, tots hi tenim un lloc assenyalat.

Els que tenim la felicitat d'haver posat fills al món, pensem en l'altíssima missió que ens ha estat encomenada. Fem de cada fill un ferm català que conegui la seva Pàtria; coneixent-la la estimarà i voldrà per ella ço que el bon Déu va donar-li al dibuixar-la damunt la terra: la llibertat.

I vosaltres joves; els que encara no haveu fundat una llar; també vosaltres teniu la vostra missió a accomplir en aquest apostolat. Esteneu arreu la vostra acció.

I les noies: les que més tard sereu mullers; mares dels catalans del demà: feu professió de fe patriòtica i exigiu-la als vostres amadors. Siguen ben catalanes. Que quan Déu us dongui fills, rebin de vosaltres, junt amb la vida, l'escalf de la vostra catalanitat.

Catalanitzem els infants! Que el dia que esdevindran homes, sentiran plenament la frisança de donar a la Pàtria la llibertat volguda. I, aleshores, la llibertat vindrà perquè hi haurà unànime i decidida, la voluntat d'obtenir-la. I no en dubten; la reivindicació dels drets d'una nació és un problema de voluntat col·lectiva.

JOSEP LOPEZ MEDRANO

De mes verdes en maduren

Hi han cassos i coses en la vida que de no ésser-ne actor o espectador, o en últim terme de no conèixer-los per conducte assegurat, d'absoluta confiança no els creuríem. No perquè no càpiguen en lo possible, però son tan estafalaris que per a rebutxar-los, no ens valdriem de més armes que el sentit comú.

Feta aquesta breu divagació, vinc en declarar que en l'assumpte que m'ocupa no hi he intervingut,

ni l'he presenciada, sinó que me l'ha explicat un amic de reconeguda confiança, gens sospitos d'ésser intrigant, hipòcrita ni embustero, per més que aquest tipus, en el temps que correm, constitueixi una raresa per l'immensa invasió d'aquestes tres, diguem-ne enfermetats morals, que com presagi de malastruguesa, plana sobre la societat d'avui.

En conseqüència, doncs, afirmo que el cas que vaig a explicar és verídic, tan cert com que cap dels patrioters—cavallers de la trista figura de nou cuny—que fa una temporada baladregen per aquesta assolada península, són capaços de montar un *rocín* i anar a *desfacer el entuerto* que, segons ells diuen, ens han fet els desventurats hereus de ca'n mitja lluna.

Anant doncs al assumpte, car estic veient que ja t'impacientes amic llegidor, el fet és senzillament una pregunta que va tenir la poca gràcia de dirigir al meu amic, un senyor castellà amb qui va trobar-se l'altre dia pels carrers de nostra vila.

La pregunta, però, fou estúpida, tremabunda, *bestial*, que diríem usant un mot pedant i fastigós dels que ara s'estilen. Hi havia motiu per a contestar-li allò de *si es broma puede passar, pero a tal punto llevada, arriba a ser animalada*, etc., però per lo vist, el meu amic pensant molt discretament, encara que en castellà, que *donde las dan las toman* va considerar preferible esforçar-se a païr un empatx de prudència, que arriscar la eventualitat d'haver de sofrir les molèsties de qualche barroera carícia que son interlocutor li hauria pogut prodigar, i així va ésser com va dir a aquest que, de lo que buscava en aquest poble no n'hi havia.

No et remuntis per les rames, llegidor pacient, investigant si lo que aquell bon senyor buscava era la Casa de la Vila, el Matadero o qualche altra cosa de la que, per vergonya de mostrar-ho, hagués preferit negar-ne l'existència. No, aquell senyor va preguntar-li—j...aguanta't...!—en quin indret de la població estava enclavada la plaça de toros(!) Ja tenia raó aquella vella que no volia morir-se perquè sempre en sentia de noves.

Però ara jo dic: comprenc perfectament l'acaparadora sorpresa que tan estravagant com inesperada ocurrencia devia causar en l'ànim del meu amic, però fou una vera llàstima que aquest, una volta refet de la sotragada, no li hagués preguntat quins motius li havien fet concebre la *descomunal* idea de que una població com l'Arbós pogués tenir la... glòria de posseir un d'aquests magestuosos temples on s'hi celebra la mai prou... alabada *Festa nacional*.

Si tal hagués fet el meu amic, potser el curiós foraster ens hauria assabentat de coses per molts fins avui ignorades. N'hi ha tantes, segons diuen, de meravelles per a divulgar en aquesta admirada Espanya. Potser en breu i contundent explicació li hauria dit en tal o qual indret d'aquesta felicitat terra hi ha pobles com el nostre que en tenen de plaça de toros. Tal volta els mateixos pobles dels quals ens han dit veus autoritzades que no tenen escola. I no s'ofenguin els fervents devots de tan *reconfortant* espectacle, car jo em guardaré ben bé prou de dir que aquest és patrimoni d'analfabets, però considero que les curses de braus, la febricitat d'aquella lluita ferotge, despiadada, inhumana, ubriagarà menys un poble cult que un poble ignorant i grosser. Aquest preferirà sempre l'expensió brutal de son plaer foll, que li permet aquell espectacle caldejat de sol roent i batejat amb sang rabiosa, al comediment i austeritat que li exigeix una representació de teatre o qualsevol altre espectacle de gust exquisit; perquè un poble mancat d'escola és un poble alat, orfe d'aquella espiritualitat que remonta les ànimes a les regions de l'amor, de la noblesa, de l'art. Un poble mancat d'escola contemplarà amb idiota satisfacció l'apoteosi d'un noble brau vençut, però no podrà aixecar el cap per a admirar la Ciutat de l'estelatge infinit.

Però observo que m'he posat seriós i la veritat és que no n'hi ha per tant, i fins temo que algun llegidor més maliciós, pensarà que ha sigut el despit qui ha mogut ma ploma. Ah! però jo confesso que s'equivoca qui tal cosa pensi, car no ignoro que vivim una època de flamant democràcia: que per tant devem respectar totes les idees, opinions i àdhuc *aficions* per més *fenomenals* que siguin.

Sens intenció, doncs, de molestar al aludit foraster, a qui no tinc l'honor de conèixer, ni menys de representar en la seva persona el tipus que vaig a esmentar, diré que, si m'he fet ressò de tan fútil succeís, ha sigut perquè m'ha fet maliciar l'existència d'un nou Dn. Clodoaldo, amb la sola diferència de que l'antic, furiós, volia sembrar a Catalunya de sal, i aquest, amb més refinament, deuria voler estrangular-nos amb una cadena d'anells tauròmaques.

Exagerat? Qui sap. De més verdes en maduren.

JOB.

JOGUINES

—¿A on és el teu noi? Clara,
que no'l veig fa molta estona?
—Ai filla, tant se me'n dona
jves amb quina me'n surts ara!
¿que't penses tú que'l seu pare
no'l vigila? ¡pobre nen!
valga qu'eil no és gens dolent
i ja sap a on se fica,
¡no hi ha pas por, gens ni mica,
encar que diga la gent!

Així la pobre Claret
contestava a la pregunta
que sa bona amiga Assumpta
li feia amb veu molt baixeta,
puix com sempre, la pobreta
es pensava que'l seu fill
no corria cap perill
quan de la casa era fora;
i si no'l veia a la vora,
ho trobava molt senzill.

Mes ¡ai! les hores passaven,
el noi encara no venia,
i sa mare no dormia...
i mil temors l'assaltaven...
per mitja nit sols faltaven
molt pocs minuts, i a la porta
se sent cridar amb veu forta;
¡¡Cau de lladres!! ¡¡mala get!!
i del susto, en tal moment
¡pobre mare! caigué morta.

¿Qué ha passat?... res que al *café*
el pare per una part
diners guanyava amb mal art
i el fill... jugava també;
però amb tanta mala fe
l'un i l'altre els hi prenien,
que els jugadors que perdien
al sortir van esperar-los,
i tots plegats van robar-los
lo que mal guanyat havien.

Aprenguí doncs el jovent
que's pensa qu'és casi *rê*
el jugar-se una pesseta
per passar bé l'estoneta
amb els companys del *café*.
Val molt més el ser prudent,
i el qu'així ho fa, ho endevina,
perquè la millor «joguina»
és tenir «enteniment».

PONS

Arbós, Octubre 1921.

Història de Catalunya (1)

I

El nom de Catalunya. - Primers pobladors.
Les invasions: els escites els euscars i els gals.

Hi ha dues opinions sobre l'etimologia del mot *Catalunya*. Segons molts historiadors els francs germànics, que ocupaven el migdia de França i dels quals en depenia la nostra pàtria, van batejar-la amb la locució de *Terra de gods*—que en llur llengua germànica era *Gothsland*—per ésser gods aleshores, en sa majoria, els que l'habitaven; *Gothsland*, prenent la forma del llatí vulgar que parlava el nostre poble, esdevingué *Gotalundia* o *Gotalunna*, paraula que, corrent els segles, es transformà en *Cataluna*, i finalment, *Catalunya*. Segons altres autors *Catalunya* es deriva de *Catalònia* que, com la forma llatinitzada *Catalàunia*, prové de *Castalònia* (*Terra de castells*), paraula d'on se'n derivà el cognom *català* o *castellà* que en el migdia de França significa *habi-*

(1) Avui començem a publicar un breu resum de l'història de nostra terra catalana, fet pel nostre col·laborador En Ramon Escarrà. Creiem que serà força interessant pels nostres llegidors (N. de la R.)

tant del castell i del qual n'han sortit el mot *català* en la nostra terra, i el mot *castellano*, es les terres de més enllà de l'Ebre.

No essent encara ben esbrinada la difícil qüestió de quins foren els primers pobladors d'Espanya, esmentarem el parer més probable que creu que els primers habitants de la nostra península procedien de la raça escita que demorava en les riberes del mar Caspi (entre Rússia i l'Àsia); és gairebé segur que aquests primers invasors de la nostra terra arribant de l'Àfrica, van travessar Espanya del migdia al nord, passant a l'altra banda del Pirineu, van escampar-se per la Gàl·lia o sigui la França d'ara.

No es pot precisar la data remotíssima en què tingué lloc la població de Catalunya. Sembla, però, que aqueixa raça primitiva no tardà en topar amb una altra de molt forta: la dels euscars o bascos que venint, probablement, de la part de França, dominaren ben tost el nord d'Espanya.

La primera irrupció que té indicis històrics és dels gals, poble de llinatge celta que, setze segles abans de Jesucrist, arribà també de la Gàl·lia, i vèncer els euscars i obligà a molts d'ells a emigrar vers la Itàlia. Una altra invasió gàl·lica tingué lloc per allà l'any 577 a. de J. C.; i en el mateix segle vi en vingué una—potser la més nombrosa de totes—de la mateixa raça celta a la que pertanyien els gals. Aquests últims invasors, baixant del Pirineu, van trobar-se amb els anteriors, gent de la seva pròpia nissaga i llengua, i després de lluitar, tractant de fer les paus i d'establir la gran confederació celta en les ribes de l'Ebre: anomenant-se *celt-ibers* per raó del riu, i diferenciant-se així dels gals que restaren al sud de França i dels demés pobles d'origen celta establerts anteriorment en altres indrets d'Espanya.

Per la còpia:

RAMON ESCARRÀ

FUTEBOL

CONTRAST

Si a la nit a l'estació
Aneu a rebre un parent,
El veureu a dalt del tren,
Doncs és tanta la claror
D'aquells cotxes nous, flamants,
Que des de lluny hom pot sebre
Si el parent que aneu a rebre
Podreu estrenyer les mans.

¡Oh meder-nos invencions
Que doneu el benestar
Permetent el viatjar
Amb perfectes condicions!

Contrasten tan fortament,
Amb la miseria claró
Dels dos llums de l'estació
Els elèctrics que du el tren,
Que quedant enlluernat
Corre la vista perill
I del mode més senzill
Hom a rebre està exposat.

MARINGO.

Teatre Arbósenc

Don Juan Tenorio

Després d'alguns anys d'absència, ha tornat a trepitjar les taules del «Arbósenc» el gran pi català, barreja de valor i gosadia, de sensualitat i fanfàrria, d'amor i arrepeniment; el gran calaventurer, fill de l'eminent poeta de nostres dies i nét del encara més eminent del segle XVI; el ressuscit sempre i ressuscitarà eternament, per ell, com el sublim manxego, encarna l'humanitat la espiritualitat de tot un poble. «Don Juan Tenorio» porta el segell de la immortalitat, més per ser ell és, que per l'artificiosa dramaturgia que el simbolitza. El drama d'en Zorrilla, amb tot i caure de vegades en la vulgaritat més ríspica, i de fer-se c de puny amb la estètica literaria, s'alça molt so fins a l'excelsitud dels conceptes més sublims i

lals. Drama desigual i prenyat de grans dificultats, però s'ha vist mai representat a la perfecció, ni pels companyies de gran mèrit artístic. Malgrat això, aquest any aquí hem fruit una execució i una presentació veritablement i relativament bones, més que bones, insuperables en alguns moments, donats els elements i medis. Per això el nostre benemèrit «Elenc» n'és mereixedor de les orals felicitacions.

Idumentària i decorat, excelents. Apart les pròpies adequades decoracions sobressortiren les dues carrers i clausure, d'un versemblable d'una perspectiva notabilíssimes. El maneig escènic de lluna i un macabrics, molt encertats i oportuns; no tant les corredisses de tombes, els cants, les campanes, l'armonium i la apoteosi, que va operar-se amb ardança i poca llum.

El conjunt declamatori, molt bé. La punyenta gran escena final del quart acte, no la fan millor les actorasses de gran renom: sobrietat, enteresa, ri... Fou aplaudida amb entusiasme pel públic que omplena el teatre.

Individualment no hi va haver gaires reliscades, no hi hauria res a dir si *Don Juan* no hagués dit «diez» davant de «el convento» i de «esta calle», i si al *Megía* no li hagués fet tanta nosa la «pa» en el primer acte, i si el *Comendador* no hagués començat tant emocional i caigut amb tanta remediació, i si el *Clutti*, per rumiar massa la manera d'endur-se'n a la vella, no s'hagués oblidat d'endur-se'n al *Megía* *Donya Inés* hagués exterioritzat més místicisme i més sentiment, i en fi, si la *Brígida* hagués fet ressaltar més aquella seva especial arcabateria casolana. Defecteis que, tots legats, encara no arriben a aquell petit de la foscor de la calma apoteòsiques. Verament per aquella almeta ningú haguera endevinat que aquella novella i aquell nuvi preparessin un viatge a la Glòria. Encara que, ben mirat, més que un defecte, potser és l'emblema de la més neta realitat filosòfica, ja que no s'ha vist mai a ningú que per anar-se'n al cel, gasté gaire pressa.

MARC FRANC

Arbós 2-XI-1921.

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió de segona convocatòria del dia 3 Novembre. Assisteixen els Senyors Pujol, Roig, Rovira i Amiguet, presidint l'Alcalde senyor Cruafigas.

S'acorda: excloure de l'allistament de mossos del proper Reemplac a Josep Carlos Rovira, fill d'aquesta vila per assistir millor dret a la Secció del Districte 9.º de Barcelona; concedir una subvenció a l'Hospital de Santa Creu de Barcelona; de 50 pessetes, amb càrrec al capítol d'Imprevistos; i fer obres de reparació a l'Escorxador públic.

A proposta de les Comissions de Policia rural i urbana, s'acorda també l'arranjament del caní de Lletger i tractar els treballs de *rasant* per a la continuació del rier dels Horts.

El senyor Just denuncia les obres de reforma que estan realitzant a la casa número 24 del carrer de Hospital, sense que la Comissió en tingui el degut coneixement, preguntant a la presidència si les havia autoritzades Com que se li diu que no, proposa l'orador i així s'acorda per l'Ajuntament, la suspensió de dites obres fins que s'acompleixin per l'interessat les formalitats deutes.

I s'aixeca la sessió.

LES AMERIQUES: Abrics; magnífiques col·leccions a preus doble barats que la temporada passada.

Revista Anual—Segons R. O. circular del 11 de Desembre de 1919, deuen passar la revista anual tots els individus pertanyents al servei militar, davant la Guàrdia Civil durant els mesos de Novembre i Desembre, així la multa de 25 a 1000 pessetes. Els d'aquesta localitat tenen de presentar-se a la Casa Cuartel de la Guàrdia Civil de Calafell durant dit plaç.

LES AMERIQUES; Per 3.75 ptes. vestit de llana complet de senyora. Esquisides novetats a preus incomparables.

RELIGIOSA

Diumenge 6 Novembre XXV després de Pentecostès. Catecisme de Perseverancia a dos quarts de dotze; a la tarda a dos quarts de quatre doctrina i a les 5, Rosari,

Les Amériques

Grans existències noves en Robes d'hivern

Comprades en els preus més baixos, per tindre liquidades les de cost car.—Arbossencs: No aneu a fora a pagar més cart!

continuació de la Novena a la Verge del Carme i plàtica dominical.

Misses. Dilluns a dos quarts de vuit, per Emilia Vidal de Font; dimecres a dos quarts de vuit, per Antonia Rosell (a. c. s.)

Bateigs. Dia 29 Octubre, Josep Ribas Figueras fill d'Agustí i Josepa; dia 30, Josefina Andreu Bravo, filla de Ramon i Roser.

LES AMERIQUES: Flasadres bones i grans tot llana 27 ptes. Flasadres bones i grans tot cotó 9 ptes.

JUDICIAL

Naixements, Matrimonis i Obits inscrits en el Registre Civil d'aquesta vila durant el mes d'Octubre.

Naixements: Dia 1, Mercé Murtró Cerezo, filla de Joan i Pilar. Dia 19, Josep Ribas Figueras, fill d'Agustí i Josepa. Dia 20, Josefina Andreu Bravo, filla de Ramon i Roser. Total: 3.

Matrimonis: cap.

Obits: Dia 9, Teresa Rafecas Carreras, de 79 anys, per reblandiment cerebral. Total: 1.

LES AMERIQUES: Bufandes i pràctics pel jovent elegant a 5 pessetes.

DEL CALENDARI

Novembre: Primer mes de l'any agrícola; té 30 dies. Al dia 1 d'aquest mes el Sol surt a les 6 h. 22 m. (com el dia 3 de Març): es pon a les 4 h. 47 m. tarda (com el 15 de Gener). Al dia 30, surt a les 6 h. 56 m. (com el 7 Febrer): es pon a les 4 h. 23 m.

Durant aquest mes el dia minva doncs 58 m. dels quals 34 m. ne corresponen al matí i 24 m. a la tarda.

Lluna: Quart creixent el dia 7; lluna plena el 15; quart minvant el 22; lluna nova el 29.

Del dia 13 al 18 passa la terra per la part més densa del gran efxam de les Leónides, produint-se la anomenada pluja d'estrelles. A aquest fenomen s'havia atribuït l'augment anormal de temperatura anomenat «Estiu de Sant Martí» que segons creença popular en tot Europa té lloc en aquests dies de l'any. Mes observacions modernes verificades per algun meteoròleg eminent, no sols permeten negar aquest origen, sinó que despullen de tot fonament a la pretesa existència de l'estiu de Sant Martí ja que la comprovació de nombrosos registres i observacions fetes des de l'any 1820 ençà, no confirma pas l'existència d'aquesta irregularitat periòdica en la temperatura i sols comprova que quan se produeix és deguda sols a circumstàncies fortuïtes i sense previsió possible. Respectuosos amb les últimes dites de la ciència ens permetem, no obstant, creure en una possible rectificació d'aquest criteri, ja que l'universalitat de l'arrelatíssima creença dins l'espai i en el temps, fa sospitar que realment l'instint popular no s'equivoca en la pretesa existència d'aquest fenomen.

Aforística del mes:

De Tots-Sants a Sant Andreu
Vent o pluja o fret molt greu.
Qui a son temps vol arregar
A son temps ha de sembrar.
Blat tardà, ni palla ni grà
Per sant Martí, tapa ton vi,
Qui aigua detura, blat mesura

SOCIETARIA

En la reunió que va tenir lloc el dia 26 del passat dels individus en la darrerareunió general de la Societat «Grop Arbossenc» per a formar la nova Directiva, van distribuir-se els càrrecs en la forma següent: President, Emili Ribas; Vice-president, Agustí Vallés; Secretari, Jaume Conillera; Vice-secretari, Pau Recasens; Tresorer, Ramon Escarrà; Vocals: Francisco Ribas, Josep Olivella i Joan Altet.

LES AMERIQUES: Mantes i tapaboques pel camp a preus de fira.

Plateria, 11-Sucursal a Llorons del P.

VARIA
El dia 29 del prop passat mes ens acomiadarem de nostre amic el tinent en Josep Masalleras, que restablert la seva salut torna a marxar a les terres d'Àfrica per a complir son deure de militar.

Sigali propicia la sort i que prompte poguem estrenyer-li de nou la ma amb més alegria que aquesta darrera vegada.

LES AMERIQUES: Genres de punt per a combatre el fret; totes les mides i classes.

La nit del 29 al 30 saquejaren el local que la «Societat d'Obrers del Camp» té estalserat en aquesta vila. S'emportaren els malfactors els utensilis de la barberia i bona part de culleretes del cafè. Fins ara res s'ha pogut esbrinar del fet.

Pneumosol Castellvi Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBILITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmàcies i en la del autor:
Farmacia Castellvi, VENDRELL

Un bon sakó estalvia temps roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FÀBRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Sastreia
Pujol

Temporada
d'Hivern de 1921

Vestits de llana

des de 80 pessetes

GRAN ASSORTIT

en Velluts, Bu-

fandes, Gorres,

Faixes i Calçat

a preus economics

Major, 42 Arbós

Blondas y Encajes al bolillo

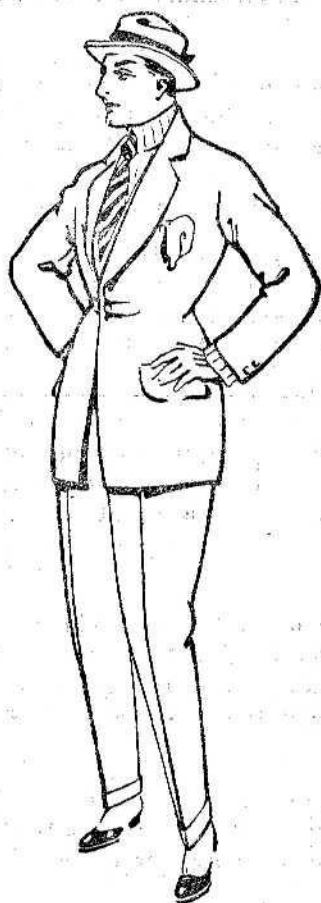
Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós

Condal, 7 Barcelona

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA **MOSTUYA** (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

Callar de Coneleria **Frederic Borrell**
de

COMPRA DE MARES I TARTRA

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MÒDICS

Cases Noves ——— ARBÓS ——— Telèfon 689

VINDEX
AVISADOR AUTOMÀTIC
D'INCENDIS

PRODUCTES - APARELLS
I MAQUINARIA

PER A

AGRICULTURA I ENOLOGIA**P. PANA MANÉ**

Dr. Robert, 28. — VENDRELL

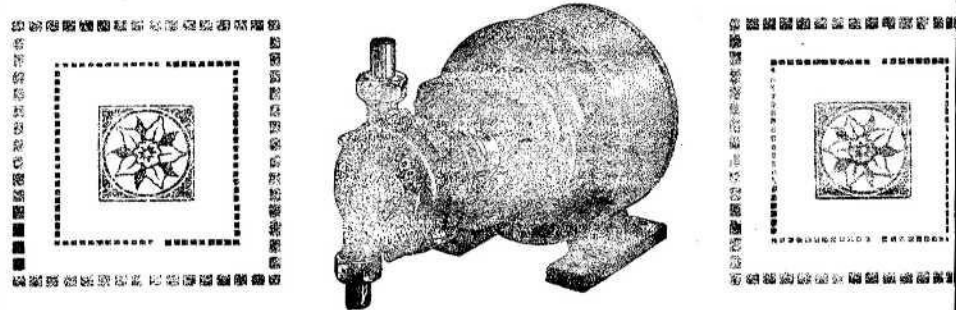
La casa té establert un Laboratori per a exàmen i graduació de vins

Temporada d'hiver

Estufes LOFFTI, la marca més acreditada a preus sens competència.

Comptadors Elèctrics de 3, 5 i 10 Amp Monofàsics i Trifàsics Verificats i a punt d'entregar, es coloquen gratuïtament i en vintiquatre hores. Preus de Fàbrica.

Làmpares de totes les marques acreditades
Motors Elèctrics i de Gasolina i tot referent al ramb d'electricitat.

Bombes Prats i Block

PER INFORMES

V. PUIG

Llibertat, 1 i Recó, 2 - Vendrell - Telèfon núm. 7

ATENCIÓ**Propietaris i comerciants de fusta**

Si teniu fusta tallada i boscos plantats sense distinció de mena i quantitat, fe oferta a

Francisco III Padró

Fàbrica de Serrar

Arbós del Penedès

La Confiança Confiteria - Pastisseria - Queviure

Casa fundada en 1884

Drogues — Pintures — Perfumeria — Explosius

TEMPORADA DE SEMBRA

Grans existències de primeres matèries per adobs. - Superfosfats, Amoníacs, P tasses i demés productes. — Vendes al major i al detall.

J. Ferrer Vidal * Major 31 i Forn 2 i 4. * Arbós